

23.11.2010

B7-0624/2010 }
B7-0625/2010 }
B7-0626/2010 }
B7-0627/2010 }
B7-0649/2010 } RC1

RESOLUTSIOONI ÜHISETTEPANEK

vastavalt kodukorra artikli 110 lõikele 4

asendades järgmiste fraktsioonide esitatud resolutsiooni ettepanekuid:

PPE (B7-0624/2010)
S&D (B7-0625/2010)
ALDE (B7-0626/2010)
ECR (B7-0627/2010)
Verts/ALE (B7-0649/2010)

Naisi, rahu ja julgeolekut käsitleva ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 1325 (2000) kümnes aastapäev

Edit Bauer, Philippe Juvin, Lena Kolarska-Bobińska, Elisabeth Jeggle, Mariya Nedelcheva, Eleni Theocharous, Elisabeth Morin-Chartier
fraktsiooni PPE nimel

Véronique De Keyser, Maria Eleni Koppa, Ana Gomes, Richard Howitt, Roberto Gualtieri
fraktsiooni S&D nimel

Norica Nicolai, Marielle De Sarnez
fraktsiooni ALDE nimel

Barbara Lochbihler, Franziska Katharina Brantner, Ulrike Lunacek, Heidi Hautala, Raül Romeva i Rueda, Jean Lambert, Indrek Tarand, Bart Staes, Nicole Kiil-Nielsen, Eva Lichtenberger, Frieda Brepoels, Catherine Grèze,

RC\840721ET.doc

PE450.459v01-00}
PE450.461v01-00}
PE450.462v01-00}
PE450.463v01-00}
PE450.485v01-00} RC1

Marije Cornelissen, Judith Sargentini
fraktsiooni Verts/ALE nimel
Charles Tannock
fraktsiooni ECR nimel

RC\840721ET.doc

PE450.459v01-00}
PE450.461v01-00}
PE450.462v01-00}
PE450.463v01-00}
PE450.485v01-00} RC1

ET

Euroopa Parlamendi resolutsioon naised, rahu ja julgeolekut käsitleva ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 1325 (2000) kümnenda aastapäeva kohta

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioone nr 1325 (2000) ja 1820 (2008) naiste, rahu ja julgeoleku kohta ning ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 1888 (2009) naiste- ja lastevastase seksuaalse vägivalda kohta relvakonfliktis, milles rõhutatakse kõikide riikide vastutust selle eest, et tehtaks lõpp karistamatusele ja võetaks vastutusele inimsusevastaste kuritegude ning sõjakuritegude, sealhulgas naiste ja tütarlaste vastu suunatud seksuaalse ning muu vägivalda toimepanijad;
- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 7. veebruari 2000. aasta resolutsiooni nr 54/134, millega 25. november kuulutati rahvusvaheliseks naistevastase vägivalda kaotamise päevaks;
- võttes arvesse Euroopa Liidu Nõukogu arengukoostööga seotud soolise võrdõiguslikkuse tegevuskava, mis peaks tagama soolise võrdõiguslikkuse küsimuse süstemaatilise integreerimise ELi partnerriikidega tehtava koostöö kõigil tasanditel;
- võttes arvesse relvakonfliktide puhul esineva seksuaalse vägivalda küsimusega tegeleva ÜRO peasekretäri eriesindaja ametisse nimetamist 2010. aasta märtsis;
- võttes arvesse nõukogu dokumenti “Naised, rahu ja julgeolekut käsitlevate ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonide 1325 ja 1820 rakendamine ELi poolt – laiaulatuslik lähenemisviis” ja töödokumenti “ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1325, mida on tugevdatud resolutsiooniga 1820, rakendamine Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika raames” (mõlemad võeti vastu 2008. aastal) ning nõukogu 26. septembri 2006. aasta dokumenti “Inimõiguste süvalaiendamine EJKPsse”;
- võttes arvesse naiste- ja tütarlastevastast vägivalda ning naiste ja tütarlaste diskrimineerimise kõigi vormide vastu võitlemist käsitlevaid ELi suuniseid ning lapsi ja relvastatud konflikte käsitlevaid ELi suuniseid;
- võttes arvesse oma 3. aprilli 2009. aasta resolutsiooni soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamise kohta ELi välissuhetes ning rahu tagamisel ja riigi ülesehitamisel¹;
- võttes arvesse oma 1. juuni 2006. aasta resolutsiooni naiste olukorra kohta relvastatud konfliktides ja nende rolli kohta konfliktijärgsete riikide ülesehitus- ja demokratiseerimisprotsessis²;
- võttes arvesse oma 17. oktoobri 2006. aasta resolutsiooni naiste kohta rahvusvahelises poliitikas³;

¹ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0372.

² Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2006)0245.

³ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2006)0497.

- võttes arvesse julgeoleku ja kaitse allkomisjoni 2007. aastal vastu võetud soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamise tegevuskava;
  - võttes arvesse oma 7. oktoobri 2010. aasta resolutsiooni Kongo Demokraatliku Vabariigi suutmatuse kohta kaitsta inimõigusi ja õigust¹;
  - võttes arvesse ÜRO uut soolise võrdõiguslikkuse üksust (UN Women);
  - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 4,
- A. arvestades, et konfliktipiirkondades naiste vastu vägivalda kasutamine süvendab veelgi ka rahuajal esinevat naiste diskrimineerimist; arvestades, et sel aastal langeb rahvusvahelise naistevastase vägivalda kaotamise päev kokku ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 1325 kümnenda aastapäevaga; see on esimene resolutsioon, milles käsitletakse relvakonfliktide ebaproportsionaalset ja erilist mõju naistele ning luuakse seos naiste konfliktidest saadud kogemuste ning rahvusvahelise rahu ja julgeoleku tagamise vahele, hõlmates selliseid omavahel seotud teemavaldkondi nagu osalemine, kaitse, ennetus, abi ja taastamistööd;
- B. arvestades, et 25. novembril tähistatakse rahvusvahelist naistevastase vägivalda kaotamise päeva;
- C. arvestades, et ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonid nr 1820, 1888 ja 1889 tugevdavad ja täiendavad resolutsiooni nr 1325 ning neid nelja resolutsiooni võib pidada julgeolekunõukogu sätestatud ning naisi, rahu ja julgeolekut käsitlevate kohustuste kogumiks;
- D. arvestades, et nende kohustuste täitmine on kõigi ÜRO liikmesriikide ühine mure ja vastutus, olgu tegemist konfliktidest mõjutatud riikide, doonorriikide või teiste riikidega; arvestades 2008. aasta detsembris vastu võetud naiste- ja tütarlastevastast vägivalda ning naiste ja tütarlaste diskrimineerimise kõigi vormide vastu võitlemist käsitlevaid ELi suuniseid ning lapsi ja relvastatud konflikte käsitlevaid ELi suuniseid, mis on selge poliitiline märk sellest, et need on liidu prioriteedid;
- E. arvestades, et ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonide nr 1820 ja 1325 rakendamine tuleks seada prioriteediks ELi väliste rahastamisvahendite kasutamisel, et anda asjakohast abi kodanikuühiskonna organisatsioonidele, kes töötavad relva- või muudest konfliktidest mõjutatud riikides ja piirkondades;
- F. arvestades, et Euroopa Parlament peaks jälgima vastuvõetud laiemat lähenemisviisi ning soolist võrdõiguslikkust ja ELi välistegevuses naiste mõjuvõimu suurendamist käsitleva ELi tegevuskava, samuti naiste- ja lastevastast vägivalda käsitlevate suuniste rakendamist;
- G. arvestades, et sõjalistel või tsiviilmissioonidel soolise aspektiga arvestamine suurendab oluliselt operatsioonide tõhusust ning EL saaks neile anda märkimisväärse lisandväärtuse,

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0350.

tegeledes aktiivselt naiste olukorra ja relvakonfliktidega;

- H. arvestades, et EL peaks võimaldama naiste osalemist konfliktide ennetamisel, kriisiohjamisel, rahukõnelustel ja konfliktijärgses etapis, nt sõjajärgse ülesehituse kavandamisel;
- I. arvestades, et laialdaselt esinevat ja süstemaatilist vägistamist ja seksuaalorjust peetakse Genfi konventsiooni kohaselt inimsusevastasteks kuritegudeks ja sõjakuritegudeks; arvestades, et vägistamist peetakse nüüd ka genotsiidi üheks tahuks, kui seda tehakse kavatsusega üks sihtrühm tervikuna või osaliselt hävitada; arvestades, et EL peaks toetama jõupingutusi, et teha lõpp nende kurjategijate karistamatusele, kes kasutavad seksuaalset vägivalda naiste ja laste vastu;
- J. arvestades, et Euroopa välis teenistuse loomisel peaks see nii oma sisemise struktuuri kui ka välis tegevuse ja poliitikavaldkondadega aitama oluliselt kaasa ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonide nr 1325 ja 1820 edasisele rakendamisele;
- K. arvestades, et EL on võtnud vastu rea tähtsaid dokumente ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonide nr 1325 ja 1820 rakendamise kohta;
- L. arvestades, et 2010. aasta on ka aasta, mil vaadatakse läbi kümne aasta eest vastuvõetud aastatuhande arengueesmärgid;
- M. arvestades, et vaid vähesed ELi liikmesriigid on koostanud riiklikud tegevuskavad ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 1325 rakendamiseks; arvestades, et riikliku tegevuskava on vastu võtnud Austria, Belgia, Taani, Soome, Prantsusmaa, Madalmaad, Portugal, Hispaania, Rootsi ja Ühendkuningriik,
  - 1. rõhutab, et ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 1325 kümnendat aastapäeva tuleks tähistada taaselustatud tegevuskavaga selle resolutsiooni rakendamiseks, mida ei saa teha kõige kõrgema tasandi poliitilise juhtimiseta ja vahendite suurendamiseta; soovib tungivalt nõuetekohaselt käsitleda seda küsimust ELi inimõiguste poliitika tulevase läbivaatamise raames, kui töötatakse välja laiaulatuslik riikide inimõiguste strateegia ning viiakse läbi naiste- ja tütarlastevastast vägivalda ning naiste ja tütarlaste diskrimineerimise kõigi vormide vastu võitlemist käsitlevate ELi suuniste ning lapsi ja relvastatud konflikte käsitlevate ELi suuniste hindamine;
  - 2. nõuab konkreetsete ja märkimisväärsete finants-, inim- ja korralduslike ressursside eraldamist, et soodustada naiste osalemist välis- ja julgeolekupoliitikas ning soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamist selles valdkonnas; nõuab, et rohkem naisi osaleks sõjalistes ja politseimissioonides, õigusriigi- ja õigusmissioonides ning rahuvalveoperatsioonides; kutsub ELi liikmesriike üles aktiivselt edendama naiste osalust kahe- ja mitmepoolsetes suhetes riikide ja organisatsioonidega väljaspool ELi;
  - 3. nõuab tungivalt, et liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ja komisjoni asepresident Catherine Ashton jälgiks viie aasta pärast avaldatava vahekokkuvõtte raames kohustuste täitmist ning hõlbustaks heade tavade vahetust;

4. soovib tungivald liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgel esindajal ja komisjoni asepresidendil tugevdada naasi, rahu ja julgeolekut käsitlevate küsimustega tegelevat ELi töörühma, ning loodab, et töörühm annab vastastikuse eksperdihinnangu ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioone nr 1325 ja 1820 käsitlevate riiklike tegevuskavade vastuvõtmise ja rakendamise kohta, viib korrapäraselt läbi ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika (ÜJKP) missioonide soospetsiifilisi analüüse ning teostab järelevalvet ja annab nõu ELi delegatsioonidele konfliktidest mõjutatud riikides ja piirkondades;
5. on seisukohal, et Euroopa välisteenistuse loomine on ainulaadne võimalus suurendada ELi rolli ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonide nr 1820 ja 1325 rakendamisel;
6. nõuab seetõttu tungivald, et liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ja komisjoni asepresident tegeleks senisest enam soolise võrdõiguslikkuse küsimustega ning võtaks personali, rahaliste vahendite ja struktuuri hierarhia valdkonnas sisulised ja hästi nähtavad kohustused; nõuab, et liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ja komisjoni asepresident looks Euroopa välisteenistuse asjaomase poliitikaosakonna juurde naasi, rahu ja julgeolekut käsitleva küsimustega tegeleva üksuse ning tagaks, et igas piirkondlikus üksuses ja ELi delegatsioonis nähtaks vähemalt üks täistööajaga töökoht ette naasi, rahu ja julgeolekut käsitlevate küsimustega tegelemiseks ning et kõnealused isikud kuuluksid ELi töörühma või oleksid sellega lähedalt seotud;
7. väljendab heameelt mitmete avalike ürituste üle, nagu vähemalt kolme ÜJKP missiooni (EUPM, EULEX ja EUMM) korraldatud lahtiste uste päevad, et tähistada ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 1325 kümnnendat aastapäeva; väljendab sellega seoses heameelt ELi tsiviiloperatsioonide planeerimise ja läbiviimise teenistuse panuse üle; tuletab meelde, et ÜJKP missioonid on ELi üks kõige olulisemaid võimalusi näidata, et ta kohustub saavutama ÜRO resolutsioonides nr 1820 ja 1325 väljendatud eesmärged kriisidest mõjutatud riikides ja piirkondades;
8. nõuab tungivald, et liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ja komisjoni asepresident ning ELi liikmesriigid lisaksid ÜJKPga seotud nõukogu otsustesse ja missioonide volitustesse viited ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonidele nr 1325 ja 1820 ning tagaksid, et kõigil ÜJKP missioonidel oleks vähemalt üks soolise võrdõiguslikkuse küsimuste ekspert ja tegevuskava resolutsioonide nr 1325 ja 1820 eesmärkide saavutamiseks; nõuab tungivald, et liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ja komisjoni asepresident, ELi liikmesriigid ja missioonide juhid teeksid koostööd ja konsulteerisid kohalike naisorganisatsioonidega, see peaks olema iga missiooni lahutamatu osa;
9. nõuab, et ÜJKP missioonide raames võetaks kasutusele asjakohane avalik kaebuste esitamise menetlus, mille raames saaks eelkõige aidata seksuaalsest ja soopõhisest vägivallast teatamisel; kutsub liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat ja komisjoni asepresidenti üles lisama iga kuue kuu tagant esitatavasse ÜJKP missioonide hinnangusse üksikasjaliku aruande naasi, rahu ja julgeolekut käsitlevate küsimuste kohta;
10. tuletab meelde, et 30. juulist kuni 4. augustini 2010 toimus massiline grupiviisiline vägistamine Kongo idaosa kaevanduspiirkonnas, eelmisel aastal teatati Kongo idaosas vähemalt 8300 vägistamisest ja 2010. aasta esimeses kvartalis vähemalt 1244 vägistamisest,

RC\840721ET.doc

PE450.459v01-00}
 PE450.461v01-00}
 PE450.462v01-00}
 PE450.463v01-00}
 PE450.485v01-00} RC1

mis on keskmiselt 14 vägistamisjuhtumit päevas; nõuab tungivalt, et mõlemad ELi missioonid Kongo Demokraatlikus Vabariigis, EUPOLi Kongo DV missioon ja EUSECI Kongo DV missioon, seaksid seksuaalse vägivalla vastu võitlemise ja naiste osaluse Kongo julgeolekuvaldkonna reformipüüdluste peamiseks eesmärgiks;

11. rõhutab, et ELi peaks saatma ÜJKP missioonidele rohkem naispolitseinikke ja naissõdureid, seejuures võib eeskujuks võtta naispolitseinike osakaalu ÜRO rahuvalvejõududes Libeerias;
12. juhib tähelepanu vajadusele koostada sõjalistes ja tsiviilmissioonides osaleva ELi personali jaoks käitumisjuhend, mis keelab seksuaalse ärakasutamise kui õigustamatu ja kuritegeliku käitumisviisi;
13. nõuab ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonide nr 1325 ja 1820 rakendamist ELi riikide strateegiadokumentides ning suurema rahalise toetuse suunamist konfliktidest mõjutatud riikidest pärit naiste osalemisse Euroopa protsessides; kutsub liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat ja komisjoni asepresidenti ning arengu-, laienemis- ja humanitaarabilinikku üles pidama naisi, rahu ja julgeolekut käsitlevaid küsimusi väliste rahaliste vahendite (nagu demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahend, rahastamisvahend koostööks tööstusriikidega, ühinemiseelse abi rahastamisvahend ning eelkõige arengukoostöö rahastamisvahend ja stabiliseerimisvahend) kavandamise ja programmitöö lahutamatuks osaks;
14. rõhutab, et komisjon peaks lihtsustama väikeste valitsusväliste organisatsioonide juurdepääsu demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi toetusrahadele; tuletab meelde, et praegu ei ole paljudel väikestel naisteorganisatsioonidel võimalik taotlusi esitada bürokraatlike takistuste tõttu;
15. kutsub arenguvolinikku üles toetama konfliktipiirkondades esmajärjekorras naisorganisatsioonide tööd; nõuab tungivalt, et liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ja komisjoni asepresident kasutaks stabiliseerimisvahendi pikaajalist komponenti, et eraldada rahalisi vahendeid naiste osalemise toetamiseks rahu, julgeoleku ja lepitamisega seotud protsessides, ning süstemaatiliselt eraldaks kõigi stabiliseerimisvahendi artikli 3 alusel rahastatavate lühiajaliste meetmete puhul rahalisi vahendeid naisi, rahu ja julgeolekut käsitlevate küsimuste jaoks;
16. on seisukohal, et ELi delegatsioonid peaksid teavitama kodanikuühiskonna organisatsioone, nagu kohalikud naisorganisatsioonid, oma tegevusest konfliktipiirkondades ning konsulteerima poliitika kujundamisel kodanikuühiskonna organisatsioonidega;
17. nõuab naiste osaluse suurendamist kõikides tegevusvaldkondades, sealhulgas sellistes valdkondades nagu lepitustöö, rahukõneluste pidamine, rahu kindlustamine ja tagamine, rahuvalve ja konflikti ennetamine;
18. nõuab, et viivitamatult suurendataks naiste osalemist kõikides algatustes, mille eesmärk on leida konfliktidele lahendus, sealhulgas vahendajate ja läbirääkijatena ning konfliktide lahendamise meetmete elluviimisel;
19. kutsub liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat ja komisjoni asepresidenti üles

hakkama igal aastal tähistama nädalat, mille jooksul konsulteeritakse juhtivatel ametikohtadel olevate naistega ning mis võiks täiendada ÜRO ülemaailmset naiste ja rahu avatud uste päeva, millele järgneksid ELi delegatsioonide aruanded ja järelemeetmed;

20. rõhutab, et riiklikes tegevuskavades, milles peaks olema sätestatud teave riikliku strateegia ajakava, tuleks seada realistlikud eesmärgid, näha ette järelevalvemehhanismid ning ergutada naiste osalemist kontrolli-, hindamis- ja järelevalvemehhanismides;
21. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, relvakonfliktide puhul esineva seksuaalse vägivalla küsimustega tegelevale ÜRO eriesindajale ning ÜRO soolise võrdõiguslikkuse üksuse (UN Women) äsja ametisse nimetatud juhile.